

Drepturile de autor pentru edițiile © 2003, 2004, 2005 și 2007 îi

aparțin lui David Stewart, Marble Hill, Missouri

Titlul original

Healing Oils of the Bible

Copyright © 2010 EDITURA FOR YOU

Tehnoredactare: Felicia Drăgușin

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DAVID STEWART Uleiuri biblice tămăduitoare/-București:For

You, 2010

ISBN 978-973-1701-64-6

2

Toate drepturile asupra versiunii în limba română aparțin Editurii For You. Reproducerea integrală sau parțială, sub orice formă, a textului din această carte este posibilă numai cu acordul prealabil al Editurii For You.

Tel./fax. 021/6656223; 0314286724,

mobile phone 0724212695;

e-mail: monica.visan@editura-foryou.ro;

foryou@editura-foryou.ro;

editura_foryou@yahoo.com;

monica.visan@gmail.com

website: <http://www.editura-foryou.ro>

Printed in Romania ISBN 978-973-1701-64-6;

Dr. David Stewart

Uleiuri biblice tămăduitoare

Traducere

Maria Letiția Chiculiță

EDITURA FOR YOU

Mulțumiri	9
Introducere: Vindecare vs. practicarea medicinei	11
Ce sunt uleiurile tămăduitoare?	12
Prin ce sunt deosebite uleiurile esențiale?	14
Uleiurile esențiale, foarte prețuite	15
Tărâmul Sfânt: răscruci ale lumii	16
Ulei în casa celor înțelepți	17
Un program al uleiurilor biblice, pe care îl puteți folosi și dumneavoastră	18
Ce versiune a Bibliei să citim?	19
Apocrifele Vechiului Testament	20
De ce am scris cartea aceasta	21
Misiunea acestei cărți	23
Cap. 1 Dumnezeu: primul aromaterapeut	25
Să ne creăm propriul Eden	26
Prima mențiune a uleiurilor în Biblie	27
Adevărata măsură a utilizării uleiurilor în Biblie	28
Intenția lor era aceea de a înregistra cuvântul lui Dumnezeu	29
De ce să explici ceva ce este evident	30
Puțin balsam, puțin mirodenii și puțină smirnă	31
Uleiuri esențiale, de la naștere până la moarte	33
Cap. 2 Cum și de ce vindecă uleiurile	35
Oleorășini	35
Rășini neprelucrate de tămâie și smirnă	36
Robinet către potențialul complet al plantelor	37
Rugați-vă și veți vedea unde vă va duce Dumnezeu	39
Cum și de ce vindecă uleiurile esențiale	39

Uleiurile ca medicamente universale	40
Alte proprietăți tămăduitoare ale uleiurilor	42
Inteligența lui Dumnezeu regăsită în uleiuri	44
Adevărul despre antibiotice	45
Medicina inteligentă	46
De ce sunt parfumate uleiurile	47
Două tipuri de uleiuri din plante	47
Viața de reproducere a plantelor	49
Uleiurile și emoțiile	50
Mai mare decât toate calculatoarele din lume	51
Cum ne pot îmbolnăvi emoțiile	52
Bariera sânge-creier	53
Scurt tratat de chimie	54
Fenoli și fenilpropanoide	55
Monoterpene	55
Sescviterpene	56
Tripla acțiune	57
Frecvența electromagnetică	59
Puterea rugăciunii	61
Șase căi prin care ne ajută uleiurile esențiale	62
Cărți despre vindecare cu ajutorul uleiurilor	63
Cap. 3 Medicina ateistă și sacerdoțiul vindecării	65
Falsul Dumnezeu al zilelor noastre	65
Remedii versus Management	67
Un avion cu pasageri se prăbușește în fiecare zi	68
Câte persoane mor din cauza plantelor și uleiurilor?	70
Vrăjitoria și rădăcinile medicinei	71
Cum funcționează corpul uman	73
Cum lucrează produsele farmaceutice	75
Uleiuri esențiale versus medicamente	77
Uneori e nevoie de o iluzie	78

Ce spune Biblia despre medicină	79
Povestea regelui fără credință	80
Iov refuză medicina laică	81
Femeia care a sângerat timp de 12 ani	81
Oare preoții biblici cunoșteau reflexologie?	82
Iisus și cei zece leproși	84
Separarea Bisericii de Stat	85
Un tribut biblic adus medicilor	85
Cine sunt adevărații preoți?	87
Fiecare este Marele Preot al propriului său templu	89
CAP.4 Înțelesul biblic al ungerii	91
Multe uleiuri, întotdeauna esențiale	92
Toarnă!	93
Variații ale cuvântului „ungere“	94
Ungerea ca act de ospitalitate	95
A unge lucruri în loc de oameni	96
Uleiul sfânt al lui Moise	97
Tămâia sfântă	99
Fumatul ca formă de aromaterapie	100
Lucruri sfinte pentru scopuri sfinte	101
De la Vechiul la Noul Testament	102
Aplicarea uleiurilor pentru vindecare și stare de bine	103
Uleiuri versus Antibiotice	104
De ce companiile farmaceutice nu vând uleiuri?	106
Slăbiciunea al unui medicament este punctul forte al unui ulei	107
Antibioticele sunt roboți, uleiurile esențiale sunt vii	108
Antibioticele în situații de urgență	109
Folosirea uleiului Exodus II	110
Imuni la ciuma neagră	111

Uleiuri pentru curaj și trezire spirituală	113
Ungerea... așa cum a orânduit Christos	116
Scutură-ți praful de pe picioare și du-te!	117
Cei pe care îi puteți ajuta	118
Cauzele bolilor	118
O cale mult mai bună	121
De ce rugăciunea nu ne ajută întotdeauna	121
Dumnezeu ne ascultă întotdeauna rugăciunea	123
Ne putem minți pe noi, dar nu și pe Dumnezeu	124
Pocăința este o atitudine constantă	125
Alungarea demonilor	126
Demonii, creație proprie	128
Ungerea cu uleiuri	129
Vindecare gradată versus. vindecare instantanee	129
O experiență cu ambele tipuri de vindecare	131
De ce nu e suficientă doar rugăciunea?	132
Unde sunt banii?	135
Cap. 5 Câte referințe biblice referitoare la uleiuri există?	137
Mai mult decât o simplă numărătoare a cuvintelor	138
Porumbul și Columb	140
Confuzia lingvistică	140
Referințe despre plante vs. uleiuri din plante	141
Citate despre tămâie și smirnă	142
Isopul, nardul și absintul	143
Balsam, cedru, mirt și aloe	144
Uleiul din boabe de muștar	145
Chiparosul	145
Scorțișoară, chimion și ienupăr	147
Coriandrul, hena, mentă și pin	146
Trandafiri biblici	148

Anason, frunze de dafin, bdellium, ruta de grădină și sofranul	149
Galbanum și onycha	150
Referințe generale la uleiurile esențiale	151
Terebint, acacia (salcâm) și brad	152
Cedrul	153
Cap. 6 Uleiurile bucuriei	154
Cum sunt conectate căile nazale?	155
Cum funcționează creierul afectiv	156
Uleiurile biblice ale bucuriei	158
Ungeți-vă cu un ulei al bucuriei	159
Cap. 7 Balsamul de Gilead	161
O vizită de la regina din Saba	162
Frunza ca ruta, fructul ca terebintul	163
Cleopatra încasează banii	164
Isus și ultima livadă	164
Măcelul inocenților	165
Cap. 8 Trandafirii ținutului sfânt	166
Eu sunt trandafirul din Sharon	166
Deșertul va înflori precum trandafirul	167
Trandafirul de Jericho	168
Rozele munților	167
Prea scump pentru a se folosi mult	169
Cap. 9 Cedrii din Liban	170
Prețul plătit de Israel pentru Templul lui Solomon	171
Arborii Domnului	171
Egiptenii au fost primii	172
Cedrul: remediul pentru senilitate și bolnavii de Alzheimer?	173
Mai întâi topoarele și apoi caprele	174

Cap. 10 Smirna: Cel mai popular ulei din Biblie	175
Misterul femeii care L-a uns pe Iisus cu untdelemn	176
Originea celor patru Evangheliile	178
E posibil să fi purtat smirna, fără să vă fi dat seama	179
Așadar conținea smirna ... și mai ce?	180
Cât de prețios era?	181
Un semn de moarte iminentă	182
Rezolvarea misterului	182
Trei femei, de trei ori, în trei locuri	181
Tămâie și smirna	183
Arșița deșertului și grăsimea de hipopotam	183
Numeroasele virtuți ale smirnei	185
Darul Celor Trei Magi	185
Cap. 11 Măslinul: celălalt ulei tămăduitor din Biblie	187
Prim, bătut, fin, virgin și extra-virgin	188
Al doilea, presat, pur, rafinat, ușor și slab	189
Hrana de bază în Țara Sfântă	191
Măslinul ca legendă	192
Beneficiile aduse sănătății de uleiul de măsline	193
Să consumăm ulei de măsline pentru sănătate	194
De la evrei, la Hipocrate	1954
Cap. 12 Extracția esențelor în vremurile biblice	197
Plantele proaspete ca medicamente	197
Plantele uscate ca medicamente	198
Uleiurile esențiale ca medicamente	199
Distilarea la abur	200
Macerarea	202
Uleiurile obținute prin presare la rece	203
Cele 12 uleiuri din Biblie	204

cipa la serate bisericești alături de alți enoriași, pentru a studia Biblia și pentru multe alte lucruri – dar, atunci când cei mai mulți sunt bolnavi, ei nu se gândesc să meargă la biserică pentru a fi miruiți și a se vindeca, așa cum făceau creștinii odinioară. În schimb, ei merg la medici, în spitale sau cumpără medicamente fără rețetă.

Atunci vin și vă întreb: Poate un sistem care livrează servicii, sub numele „centru de sănătate/îngrijiri medicale”, să vă redea cu adevărat sănătatea, cât timp nu recunoaște însăși sursa din care provin viața și vitalitatea?

Soarele este singura sursă de lumină solară – fie că noi credem asta sau nu. Dumnezeu este singura sursă de vindecare, fie că ne dăm seama de acest lucru, fie că nu. Sper ca această carte să constituie un pas în re poziționarea bisericii pe locul care i se cuvine de drept – și anume acela de vindecare a celor bolnavi, rol care, în timpurile moderne, s-a secularizat și pierdut.

David Stewart, Ph.D., R.A.
Marble Hill, Missouri
7 martie 2004

CAPITOLUL I

Dumnezeu, primul aromaterapeut

În Biblie, povestea uleiurilor începe cu Adam și Eva, când Dumnezeu i-a lăsat într-o grădină, și nu într-o casă. În Geneză, atunci când Dumnezeu le-a dat tot ceea ce le era de trebuință, în acel prim paradis, nu se menționează că ar fi existat vreun adăpost. În schimb, Dumnezeu i-a lăsat sub cerul liber, într-un cadru natural, printre flori, arbuști, ierburi și având pomi drept mobilă și locuință. (Geneza 2:8)

Printre lucrurile plăcute, revigorante care ne plac în natură sunt miresmele plantelor – parfumul de trifoi, mirosul de iarbă proaspătă, sau aroma liniștitoare care se degajă din acele și coaja de cedru, ienupăr, molid și brad. Toate aceste arome provin din uleiurile esențiale secretate de plante, ca mijloc propriu de comunicare între ele, regatul animalelor și oameni. Poate că una dintre lecțiile demne de a fi învățate din povestea creației din Geneză este aceea că Dumnezeu a vrut ca noi toți să trăim într-un mediu pătruns de mirosurile fine ale uleiurilor esențiale.

Din punct de vedere științific, acum știm că aceste arome naturale sunt mai mult decât doar plăcute. Ele sunt tămăduitoare din punct de vedere emoțional, spiritual, mental și fizic. Dumnezeu a impregnat moleculele aromatice ale plantelor nu doar cu puterea de a ne vindeca, atunci când suntem bolnavi, dar și de a ne hrăni și păstra sănătatea, atunci

când suntem bine, inhalându-le, chiar și în cantități mici. Până și atunci când parfumurile florilor și copacilor sunt prea suave pentru a fi detectate de simțul nostru olfactiv, moleculele uleiurilor sunt încă în văzduh, iar noi beneficiem astfel de o formă de terapie cu uleiuri. Când ne aflăm în mijlocul naturii, inhalăm continuu uleiuri esențiale, 24 ore din 24 – fie că ne dăm seama de asta, fie că nu.

În Iezechiel 47:12 și Apocalipsă 22.2, se spune că Dumnezeu ne-a dăruit plantele – inclusiv extrasele de plante – drept medicamente. În măsura în care știința și arta aromaterapiei înseamnă inhalarea, aplicarea și ingerarea uleiurilor esențiale pentru vindecare și sănătate, se pare că Dumnezeu a fost primul aromaterapeut, cu mult timp înainte ca însuși conceptul să fie rostit de oameni.

Să ne crăm propriul Eden

Nu vreau să insinuez acum să ne mutăm cu toții și să lăsăm confortul propriei locuințe, pentru a trăi precum Adam și Eva. Mie, unul, îmi place să am căldură iarna, aer condiționat vara și un acoperiș deasupra capului, care să mă apere de ploaie și vânt. Nu cred că Dumnezeu are ceva împotriva, ca noi să locuim în mediile protejate pe care ni le-am făcut.

Există, însă, unele implicații importante în Biblie, legate de faptul că, prima oară, bărbatul și femeia au fost plasați într-o grădină și nu într-un adăpost care i-ar fi izolat de natură și de aromele sale.

Din fericire, nu trebuie să renunțăm la modul nostru civilizat de a reface mediul aromatic în care să trăim și să respirăm. Folosind și pulverizând uleiurile esențiale pure, în casă și la locul de muncă, precum și în timpul deplasărilor/călătoriilor pe care le facem, putem crea o atmosferă pătrunsă de

uleiurile tămăduitoare ale Edenului și ne putem bucura de avantajele pe care ni le oferă tehnologia modernă.

Prima mențiune a uleiurilor în Biblie

Prima mențiune în Biblie privind anumite uleiuri esențiale este făcută în Geneză 37:25, în povestea lui Iosif. Iosif era fiul cel mai mic al lui Iacob și preferatul tatălui. Frații săi mai mari deveniseră atât de geloși pe el, încât au ajuns să-l urască. Din acest motiv, au complotat și au decis să-lucidă, și să-i spună tatălui lor că l-au atacat animalele, șansă care li s-a oferit, atunci când frații se aflau la mile depărtare de cortul tatălui lor, mânănd turmele. Tânărul Iosif a fost trimis de Iacob să vadă ce fac frații săi și să-i raporteze ce văzuse. (Geneza 37:12-22)

Când Iosif a sosit la Dothan, unde erau frații lui, aceștia l-au înșfăcat și l-au aruncat într-o groapă. În timp ce se gândeau cum să ducă crima la sfârșit și ce poveste să născocască pentru tatăl lor, s-a întâmplat să treacă pe acolo o caravană de negustori midianiți, în drum spre Egipt, care cărau „mirodenii, balsam și smirnă”. Căutând o metodă să câștige ceva bani și, în același timp, să scape de Iosif, l-au vândut acestora pentru 20 de bănuți de argint. În Egipt, el a fost vândut lui Potifar, un ofițer al Faraonului. Acest incident se petrecea în jurul anului 1730 î. Hr., când Iosif era doar un băiețel.

Ca să scurtăm povestea, (Geneza 37-50), Iosif a intrat în grațiile faraonului și a ajuns de la sclav, conducător al întregului Egipt – al doilea om după faraon (Geneza 41:37-45). I s-a încredințat în mod deosebit trezoreria, precum și magaziile de provizii și grâne ale regatului. Era, într-adevăr, o funcție importantă.

La acea dată, Iosif avea treizeci ani.

La scurt timp după ce Iosif a fost promovat la conducerea Egiptului, foametea a lovit ținutul, inclusiv ținutul israeliților. Iacob și-a trimis fiii în Egipt, să cumpere grâne, ca să aibă de mâncare. Vrând să le ceară autorităților egiptene să le vândă grâne, au fost duși la Iosif. El i-a recunoscut imediat pe frații care îl vânduseră drept sclav, cu mulți ani în urmă, dar ei nu l-au recunoscut. Nu și-au dat seama că, sub straietele impunătoare și puterea celui care răspundea de grânele faraonului, se află chiar fratele lor pierdut.

E o poveste frumoasă despre iubire, căință și iertare, pe care nu o vom relua aici. Puteți citi povestea, în Geneză. Ideea este că uleiurile esențiale se menționează pentru a doua oară în Biblie, atunci când fiii lui Iacob le aduc în Egipt, ca daruri.

„Israel, tatăl lor, le-a zis: ... Luați-vă în saci ceva din cele mai bune roade ale țării, ca să duceți un dar omului aceleuia, și anume: puțin leac alinător și puțină miere, mirodenii, smirnă, fisticuri și migdale.”
(Geneza 43:11)

Astfel, „balsamul, mirodeniile și smirna”, uleiurile și ierburile aromatice transportate de comercianții midianiți (Geneza 37:25), când l-au luat pe Iosif prizonier și sclav în Egipt sunt aceleași care i-au fost trimise ceva mai târziu de tatăl său și aduse de frații săi. (Geneza 43:11)

Adevărata măsură a utilizării uleiurilor în Biblie

Referințele la uleiurile esențiale din povestea lui Iosif sunt mult mai profunde decât am crede la prima vedere. Este clar că Iacob, familia sa și ceilalți din vremea sa știau să folosească uleiurile esențiale și probabil că aveau multe în casă, chiar mai multe varietăți decât smirna și balsamul. Aceste

două versuri sunt doar vârful aisbergului, în ceea ce privește măsura în care uleiurile esențiale erau folosite în acele vremuri și locuri.

Adevărul este că zeci de uleiuri esențiale și plante aromatice erau folosite de cei din Orientul Mijlociu, în acele vremuri. Deși multe sunt menționate în Biblie, numeroase altele nu sunt. Știm asta de la popoarele roman, grec, persan, egiptean, arab, babilonian, sumerian, precum și din alte surse. Acestea făceau parte din viața cotidiană a israeliților; cu toate acestea, Biblia oferă informații incomplete și destul de vagi, în privința utilizării lor.

Intenția lor era aceea de a înregistra cuvântul lui Dumnezeu

Lipsa detaliilor despre uleiurile biblice se datorează, în primul rând, faptului că intenția autorilor Bibliei nu a fost aceea de a vorbi despre uleiuri, ci de a relata, pe scurt, despre relația pe care o aveau oamenii cu Dumnezeu, într-un context istoric. Astfel, majoritatea referințelor biblice la uleiuri se leagă de venerație (ca în Exod) și ceremonii cvasireligioase, precum miruirea regiilor (vezi Samuel, Regii și Cronicile), ori înmormântarea și îmbălsămarea (vezi Geneza și Evangheliile). Uleiurile apar menționate și ca zeciuială, în Matei și Luca.

Numai ocazional se ocupă Biblia de utilizarea seculară a uleiurilor ca parfumuri și miresme (Esther și Cântarea Cântărilor) ori ca agenți de vindecare (ca în Numeri, Leviticul, Isaia, Marcu, Ioan și Iacov). Efectele de redresare emoțională ale inhalării uleiurilor sunt menționate în Psalmi, Proverbe, Isaia, Evrei, dar nu și discutate. Valorile spirituale ale uleiurilor sunt sugerate în numeroase capitole din Biblie (în Corinteni, Filipeni, Efeseni, Apocalipsa), fără a fi, însă, explicate.

Anumite mențiuni făcute în Biblie, cu privire la plantele care produc uleiuri esențiale – cum ar fi semințele de muștar, care apar în Matei, Marcu și Luca – sunt accidentale, ca parte a unei parabole sau pentru a transmite un mesaj moral ori spiritual. În mod evident, când Iisus a spus povestea semințelor de muștar, era cu siguranță un element cunoscut tuturor ascultătorilor, altfel nu l-ar fi adus în discuție. Și totuși, semințele de muștar – care constituiau o sursă de ulei medicinal, precum și aromă pentru mâncăruri – nu sunt menționate nicăieri în altă parte în Biblie, deși se folosea foarte mult.

De ce să explici ceva ce este evident

Acest titlu ne conduce la un alt subiect. Lipsa detaliilor cu privire la întrebuințarea uleiurilor în Biblie nu se datorează doar faptului că autorii urmăreau alte direcții, ci pentru că uleiurile care se găseau sub formă de tămâie, parfumuri, mirodenii, unguente și medicamente erau integrate în viața fiecăruia, încât, practic, nu mai era nevoie de explicații în sensul acesta. De ce să explicăm ceva în scris, unor persoane care oricum știau ce sunt uleiurile esențiale și la ce sunt folosite?

Ar fi ca și cum am citi o carte despre liderii Bisericii și credințele religioase din America secolului al XX-lea și am căuta referințe la medicamente, deodorante și parfumuri folosite de creștinii moderni. Probabil că aspirina era cel mai popular analgezic la acea dată.

Și totuși, oare o istorie teologică a anilor 1900 menționează aspirina? Dacă da – și o face de așa manieră încât să devină un subiect de dezbatere religioasă – oare ar explica modul în care se utilizează, sau ar furniza indicații în acest sens? De ce să explici ceva ce știe toată lumea? Prin urmare, într-un tratat ecleziastic, asemenea subiecte ar fi omise în

întregime – sau, cel mult, doar menționat sporadic, fără vreo explicație sau vreun comentariu.

La fel este și în cazul nostru, cu atestarea din vremuri biblice a uleiurilor esențiale și a modului cum se foloseau. Pur și simplu, acestea nu constituie partea centrală a mesajului pe care autorii Bibliei au dorit să îl transmită. Și, așa cum cei din epoca modernă nu ar avea nevoie să li se explice ce este aspirina, la data când au fost publicate, nici cititorii sfintelor scripturi nu aveau nevoie să li se explice ce e cu uleiurile. Și astfel, ne aflăm în postura de a culege informații de ordin botanic-medical, dintr-un text teologic-canonic.

Cu toate acestea, Biblia conține treizeci și trei de specii și peste cinci sute de referințe privind uleiurile esențiale și plantele aromate din care provin.

Puțin balsam, puține mirodenii și puțină smirnă

Versiunea Regelui Iacob a Genezei menționează „balsam, mirodenii și smirnă” în două locuri. Balsamul din Galaad se discută amănunțit în capitolul 7.

În ceea ce privește mirodeniile, termenul biblic se aplică uleiurilor, rășinilor și tuturor mirodeniilor în formă uscată, ale căror esențe condimentate se găseau în uleiurile pe care le conțineau. Când Biblia vorbește despre „mirodeniile” folosite la înmormântare, termenul se referă, de fapt, la uleiuri, nu la plantele uscate pe care le folosim noi astăzi drept condimente/mirodenii. (2 Cronici 16:14; Marcu 16:1; Luca 23:56; 24:1 și Ioan 19:40). „Mirodeniile” din Biblie nu prea aduceau cu ierburile sau plantele zdrobite, pisate, pe care le cumpărăm noi astăzi de la magazin. În orice caz, conținutul uleiului unei mirodenii este cel care dă aromă și savoare.

În ceea ce privește smirna despre care se face vorbire în aceste pasaje din Geneză, probabil că nu era vorba chiar de smirna adevărată (*Commiphora myrrha*), în măsura în care copacul crește în sudul Arabiei și Africa – și nu în Galaad, și nici în ținutul lui Iacob. Mergând pe această idee, este puțin probabil ca negustorii din nord să fi adus smirna într-o țară ca Egiptul, care se afla, din punct de vedere geografic, la sud – practic, lângă sursă.

Termenul de „smirna” (sau „mor” în ebraică) era atribuit, în vremuri biblice, unor arbori și arbuști din deșert care produceau rășină, ceea ce face ca identificarea plantelor biblice să fie dificil de realizat – și, uneori, chiar imposibilă. Câteodată, chiar și rășina/balsamul este confundat cu smirna, dat fiind că un alt termen atât pentru balsam, cât și pentru smirna este „rășină” sau „clei aromat/gumă aromată”, cum e, de altfel, tămâia și galbanum, onycha, cistus, shittim (guma arabică). Noua Versiune Standard Revizuită (NRSV) nu folosește cuvântul „smirna” în Geneză, ci „gumă” și „rășină”.

Cuvântul din Biblie, după care Versiunea Regelui Iacov a tradus cuvântul „smirna”, nu era cuvântul „mor”. Regele Iacov se baza mult pe traducerea latină din secolul IV a Bibliei Sf. Ieronim (Biblia Vulgata) și nu pe textele mai vechi din ebraică. În Vulgata, cuvântul latin folosit era „labdanum”, care poate însemna „smirna”, dar, în versiunea ebraică inițială, cuvântul folosit era „lot”, care se referă la trandafirul rășinos de Sharon (*Cistus ladanifer*) denumit și „trandafir sălbatic” sau „cistus”. Trandafirul sălbatic secretă un ulei și o rășină medicinală, care parțial are aceleași proprietăți ca smirna.

Ar trebui punctat faptul că, în toată istoria, uleiul de smirna se amestecă adeseori cu alte uleiuri, datorită capacității sale unice de a menține parfumul și puterea acestora și

de a le face să dureze mai mult. De aceea, este posibil ca uleiul transportat de midianiți – cel mai probabil, uleiul Trandafirului de Sharon – conținea și smirna, ca element de fixare. Așadar, referința Regelui Iacob legată de smirna nu este neapărat incorectă. Ceea ce transportau midianiții putea foarte bine să fie și un amestec de cistus și smirna.

Aceste aspecte ilustrează dificultatea de a identifica uleiurile și speciile acestora, care se regăsesc pe tot parcursul Bibliei. Vom discuta despre smirna mai în detaliu, în capitolul intitulat „Smirna: cel mai popular ulei din Biblie”. Despre trandafirul de Sharon se discută în capitolul intitulat „Trandafirii Tărâmului Sfânt.”

Uleiuri esențiale, de la naștere până la moarte

Începutul Genezei vorbește despre creație și despre cum Dumnezeu a așezat mai întâi bărbatul și femeia într-o grădină unde puteau trăi și respira uleiurile plantelor, care pluteau delicat în văzduh, neîncetat, zi și noapte, ceea ce sugerează că planul inițial al lui Dumnezeu, pentru copiii Săi, era să se afle în permanență în contact cu uleiurile esențiale – trăind și respirând în prezența lor, toată viața.

Și finalul Genezei face referire la uleiurile esențiale, dar într-un alt context – și anume, folosirea lor atunci când cineva încetează din viață. Când Iosif s-a reunit cu familia, le-a oferit un loc în care să trăiască, în Egipt, pe tărâmul Goshen. Când tatăl său, Iacob (din Israel) a murit, Iosif l-a tratat ca pe un rege și l-a îmbălsămat. (Geneza 50:2) La egipteni, îmbălsămarea unor persoane importante – precum tatăl unui conducător, așa cum a fost Iosif – implica folosirea unei game variate de uleiuri esențiale, printre care lemn de cedru, tămâie și smirna. Din câte se știe, egiptenii au mai folosit pentru îmbăl-

sămăre, rozmarin, ienupăr și scortişoară, dar se pare că lemnul de cedru, tămâia și smirna se foloseau frecvent pe vremea lui Iacob și Iosif. În vremea Noului Testament, lemnul de santal (aloes) era un alt ulei folosit la înmormântare (Ioan 19:39). Busuiocul se folosea și el pe vremea lui Iisus, dar nu și în epoca lui Iacob. Îmbălsămarea trupului lui Iacob, de către medicii egipteni, a durat patruzeci de zile.

În timp ce primele versuri din Geneză vorbesc despre o grădină perfectă pentru Adam și Eva – care trăiesc, astfel, în mijlocul aromelor și miresemelor naturii – ultimul vers din Geneză (Geneza 50:26) vorbește și de parfumurile uleiurilor naturale, folosite la înmormântarea lui Iosif – uleiuri ce au fost special pregătite pentru înmormântarea sa:

„Iosif a murit, la o sută zece ani. L-au îmbălsămat, și l-au pus într-un sicriu în Egipt.”

Până și sicriul era o combinație de parfumuri naturale, fiind, fără îndoială, fabricat din lemn aromat din Cedrii Libanului – așa cum se obișnuia cu fețele împărătești din Egipt, în acele vremuri. Pe lângă uleiurile de tămâie, smirna și cedru, aplicate direct pe corpul lui Iosif, însuși sicriul său era ca un vaporizator de uleiuri din cedru.

CAPITOLUL 2

Cum și de ce vindecă uleiurile

De lângă uleiurile esențiale de balsam, mirodenii și smirna, Iacov a trimis împăratului egiptean și anumite „fisticuri și migdale” (Geneza 43:11). Fisticurile cuprindeau alune și fistic, care, pe lângă migdale, constituiau surse de uleiuri grase pentru israeliți.

Și totuși, uleiurile obținute prin presarea alunelor sau semințelor nu sunt foarte aromate. Deși sunt hrănitoare ca alimente și utile ca bază pentru uleiuri parfumate de masaj, sau uleiuri pentru miruire ori ungere, acestea nu au proprietăți vindecătoare asemănătoare uleiurilor din mirodenii și alte plante aromate. Astfel, vedem cum plantele produc două tipuri de ulei: uleiuri grase non-aromate și uleiuri esențiale parfumate. Toate uleiurile tămăduitoare, vindecătoare sunt parfumate. Iată de ce.

Oleorășini

Uleiurile esențiale se găsesc în sucurile plantelor – care, tehnic vorbind, se numesc „oleorășini”. Dacă e să ținem cont de definițiile strict științifice ale termenului, partea „rășinoasă” a fluidului este solubilă în alcool, din care se obțin tincturile medicinale. Tinctura de benzoin se numără printre acestea, fiind extrasă din oleo-rășina de onycha. (Exod 30:34) În vremurile biblice, guma se extrăgea uneori cu ajutorul